

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

A kézdivásárhelyi városi és vidéki vadász-egyesület hivatalos közlönye.

Megjelenik hetenkint kétszer: csütörtökön és vasárnap.
Előfizetési árak: Évesre 5 frt, félévre 2 frt 50 kr, negyedévre 1 frt 20 kr. — Egyen szám ára 5 kr. Községek, tanítók, iparosok, és egyesületek, melyeknek tagjai egyenként előfizetnek 4 frtért kapják a lapot.

Felolós szerkesztő: Dobay János.

Kiadó-tulajdonos: Ifj. Jancsó Mózes.

A lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőséghez (Dobay János Kézdi-Vásárhelytől) intézendők.
Kiadó hivatal: K. V. V. H. Jancsó Mózes könyvnyomdájában, hová hirdetések és előfizetési pénzek küldendők.

Millenniumi ünnepek.

Szép napokat élt át K. V. város közönsége. E hó 9-én a városi iskolák s 10-én pedig maga a város tartotta meg ezredéves ünnepélyét. Mindkét ünnepség nagy fényvel s óriási lelkesültség között folyt le s teljesen máltóval a város fényes történelmi múltjához. A két napon történt eseményekről következőleg számolunk be:

Népoktatási intézményekben.

Ama példás kartársi szeretet, mely a k. V. helyi népoktatási intézetek tanító karánál évtizedek óta honol, lehetővé tette, hogy nem felsőbb rendű, hanem szívők színter sugallata szerint egy valóban fényes, lélekemelő, a nagy közönség várakozásait minden tekintetben kielégítő ezredéves ünnepélyt rendezzenek.

A muzsák seregének hő imáját meghallgatva a jó Isten, mert a száguldó fellegek csak a hősegtől védtek a pieziny sereget, de csatarnáikat nem zúdították alá.

Május 9-én nagy ünnepet ült K. V. város összes tanuló ifjúsága.

Reggel fél 7 órakor a polgári fiúiskola tágas és szépen földszített udvarára gyűltek az összes növendékek. A muzsák tábora mintegy 370 leány, 275 fiúból állott.

A községi leányiskola csinosmagyaröltözékes csapata nyitotta meg a menetet, utánuk az Erzsébet árvaleány-nevelő intézet rondes és bejáró növendékei vonultak. A tűzoltó zenekar a községi fiúiskola és polgári fiúiskola növendékei élén játszta szép hazafias dalait s válaszfalat képezve a fiúk és leányok díszmenete között. A tanítói kar tagjai osztályaikkal mellett foglaltak helyet s minden iskola-menetet az illető iskola igazgatója fejezte be.

Az impozáns menet festői látványt nyújtott s csaknem 250—300 méter hosszúságban nyúlt el.

Reggel háromnegyed 7 órakor megindult a menet és a r. kath. templomba vonult. Itt Supka Béla a minorita tárház derék közbeesületben álló főnöke mondott háladási misét, mely után az ifjúság Alföldi Vidor r. kath. kántor orgonakiséretével a himnuszt énekelte. Fél 9 órakor az ev. ref. templomba mentek, hol már nagy közönség várta az érkezőket. A közönség és növendékek együttes háladási éneke után Kovács István ev. ref. lelkész az iskolásoknak évtizedek óta fáradhatatlan elnöke előbb imát, azután egy tanulságos szép hazafias beszédet tartott. A múlt és jövő képét tárta elénk: buzdította a népet az összetartásra, a mivélség terjesztésére, mert csak így leszünk képesek megtartani hazánkat és nemzetünket a második ezerévesben is. A szívhez szóló szép szónoklat közben Makkai Dániel ref. énekesvezér egy gyönyörű, alkalmi szövegű énekkel emelte az ünnepély fényét s végül az ev. ref. egyházi dalárda szép, összhangzó, hazafias dala s a gyerekek szózatja rekeszté be az isteni tisztelget. Innen visszatértek az ünnepély színterére, hol a tanítói kar és ifjúság együttes lelkesültséggel mutatták be azt, hogy: „Nem fajult el még a székely vér, Most is minden cseppje drága gyöngyöt ér.”

A szónokok, szavalók lelkesültsége áthatott a népre s bár hosszú volt a műsor s olykor-olykor terhes fellegek tornyosultak fejünk fölé, mint szirt állt az egész és örömmel hallgatta végig.

Az összes ifjúság a himnuszt énekelte szépen, lelkesülten. Ezután Erdélyi Károly polgári iskolai igazgató lépett az emelvényre és egy költői lendületű szép beszéddel üdvözölve a nagy számú in-

telligens közönséget, a megjelent hatóságok fejeit és képviselőit, az ünnepélyt megnyitotta.

Ezután Supka Béla r. kath. plebánia vezető házfőnök ur felszentelte a községi iskolák, Erzsébet árvaház és polgári fiúiskola nemzeti színű új lobogóját. Kovács István ev. ref. lelkész egy megható imában kérte a jelenyire az isten áldását és kegyelmét. Ezt követte Balázs Márton polgári iskolai tanár vezetése alatt a polg. fiúisk. „Nemzeti szín” című hazafias, három szólamú, szépen előadott éneke. Az ünnepélyes szertartás végeztével előlépett Tuzson István IV-ik osztályú polgári iskolai tanuló és a három iskola ifjúsága nevében, az zászlótartóktól körülvéve, csengő, bátor hanggal, ifjú hűvel mondta el a fogadalmat.

Most Rákossy József községi leányiskolai tanító vezetése előlépett és edzett kis csapatát és „Háromszíni zászló lobog” című dalt annyi bájjal énekeltette el, hogy a közönség lelkesült éljenzésekben tört ki.

Vizi János polgári iskolai IV. oszt. tanuló Pósa Lajosnak a gyermek irodalom lánglelkű harszósának „Magyar zászló” című költeményét jó hangszóval és meleg érzéssel adta elő.

Most az emelvény felé fordult ismét minden figyelem, melyen M. Székely János a községi iskolák derék igazgatója foglalt helyet s tartá meg, szép nyelvezettel, mély hazafias érzéssel és gazdag tanulmányokkal ünnepi beszédét. A lelkesült éljenzések csillapultával a polgári fiúiskola tanulói énekelték „Szittyavitézek” című hazafias indulót, kiváló praecizitással és lelkesültséggel.

Elismeréssel kell adoznunk Szabó Gyula IV. elemi iskolai tanulóknak, ki Palágyi Lajos „Ezredik év” című szép költeményét, korát és előtanulmányait felülmúló hatással szavalta el.

Az árvaházi növendékek 2 szólamú hazafias üdvözlő dala semmi kívánni valót nem hagyott hátra s a közönség tapsait érdemelte ki.

Osia Albert rövid beszéde, melyet Magyarország megkoszorúzott térképe előtt tartott, kellemes benyomást tett egy a növendékekre, mint a hallgatókra s híven visszatükrözött azon hazafias, atyai szeretettel párosult szellemet, melyet a polgári fiúiskola ügybuzgó tanári karánál mindig tapasztalunk.

Nagy Aranka árvaházi növendék „A hősök emléke” című költeményét Rudnyánszki Gyulának oly mély érzéssel és hanghordozással mondta el, mintha azt a korán elhunyt fiatal költő szelleme sugta volna neki.

Balázs Márton tanár vezetése előlépett és erős kis hadat, hogy a „Tied vagyok, Tied hazám” című hazafias dal kellemesen összhangzó akkordjaival fölvidámta ismét a közönséget.

Ezután Nagy Károly árvaházi igazgató, mint a kézdi-vásárhelyi tanítóikör elnöke jelentette be, hogy dícső hazánk ezredéves ünnepé alkalmából a kézdivásárhelyi tanítóikör a községi elemi iskolák részére 200, a polgári iskola részére 200 és az „Erzsébet” árvaháznak szintén 200 korona alapítványt tesz és ott a látványosságát is adta az illető iskolák előljáróinak a telt alapítványi összeget a tanítóskör által aláírt alapító-levéllel együtt. Sok ily derék tanítói kört e hazának, akkor a népnevelés biztos diadalt arat.

A leányiskolai növendékek megajánlott „Élő őseink hazája” című szép dala után Baló László

*) Ezen beszédet lapunk jövő számában közölni fogjuk. Szerk.

polgári iskolai tanár „A honszeretet” című költeményt a töle már megszokott szónoki mély érzéssel adta elő. A lelkesült tapsvihár bizonyította a hatást, melyet a tanár ur szép szavalata ezuttal is keltett.

Az ünnepély végére érve, Nagy Károly árvaházi igazgató egy rövid beszédben összevonva a mai nap jelentőségét, a multak emlékeit, a jövőben követendő utat, nemzetünk nagyjainak példáját tárva az ifjúság szeme elé, buzdítva, lelkesítve, a 2. ezredévre Isten áldását kérve, az előljárók, vendégek szíves megjelenését magköszönve, az ünnepélyt bezártnak nyilvánította — kijelentvén, hogy az ünnepély délutáni programja egy kedvezőbb napra halasztatik.

A szép, magasztos, ifjúsági ünnepély nem csak a szülők, hanem az előljárók és hallgatók osztatlan elismerését érdemelte ki.

Aldás hazánkra, áldás nemzetünkre és Felsőges jó királyunkra.

A r. kath. algymnasiumban.

Reggel mise volt a r. kath. templomban, mely után a gymnasium tanuló ifjúsága, a tanári kar, a hatóságok képviselői és a közönség a szépen feldíszített rajzterembe vonultak. Nem csak az ifjúság, hanem a szerzetes tanárok is nemzeti színű csokrokat viseltek, mi a tisztos papi állományok éppen nem vált kárára. Az ünnepélyt Hassák Vidor gymnasiumi igazgató nyitotta meg egy igazán szép, hazafias beszéddel s ezután Csomortáni tanár értekezett hazánk ezeréves történelméről, különös tekintettel hazánk kulturális fejlődésére. Mindkét beszéd megérdemli, hogy teljes dícsérettel emlékezzünk meg róla. Az ünnepség többi részét a tanuló ifjúság által előadott hazafias szavalatok és énekek képezték, melyek mind együtt és összesen igen szépen beillettek ezen ünnepség keretébe s igen alkalmasok valának, hogy egy a jelenvolt közönség, mint a tanuló ifjúság hazafias érzéseire emelőleg hassanak. Az ifjúság közül szavalta Turóczy Albert, Kovács József, Pap Mihály s Zentay Leo tanulók, s a közönség törekvéseit elismerő tapsokkal jutalmazá. Az előadott énekszámok is elég sikerülteknek mondhatók, de azt nem hagyhatjuk megrovás nélkül, hogy a mi gyönyörű Szózatunk dallamát egészen kifordították alakjából. Nevezetesen ez a két sor: „E nagy világon e kívül, nincsen számokra hely,” melynek dallama mol hangnemből van írva, valami merész ujtó által dur-ra lón átváltoztatva, mi minden zenéért embernél roppant visszatetszést kellett. Erre az a megjegyzésünk, hogy a Szózat szövege és dallama közönség s azt a kontár kezéssel reperiálgatni nem szabad. Egyébiránt az egész ünnepség magasabb színű álló, szép és megható volt.

A kivilágítás.

Bármily kegyelmes volt is a mostani borongós időjárás a nappal lefolyt ünnepségek iránt, a kivilágítást teljesen elmosta az eső, vagyis a közönséget megfosztotta egy igen érdekes látványosságtól. A mint kigyultak a gyertyalángok, megindult a zápor, még pedig a javából s a fényárban uszó város ucairól hajlék alá üzte a közönséget, pedig igazán szép volt ez a látványosság. A hazafias lelkesültség e nagy napon dupla adagban adta a fényt s nem volt talán egyetlen kunyhó sem, hol a nagy nap felemelő érzete legalább egy kis mécsesben ne nyilatkozott volna meg. A kivilágítás logérdekesebb részét a esendő laktanya képezte. A mi derék esendőink ugyancsak kitétek magukért. A laktanya ablakai nem csak pazarul ki voltak világítva, de kardokkal, puskákkal s egyéb katonai felszerelésekkel úgy feléltve, hogy az egész igen pompás lát-

ványt nyújtott. Persze a rossz idő miatt kevés embernek jutott részül, hogy abban gyönyörködhessek.

A város ünnepe.

Szép napfényvel köszöntött be a vasárnap reggel. A magason uszó felhőszálak szép idővel kecségtettek. Minden ház lobogódiszt öltött s az utcák már korán reggel megélénkültek. Megszólt a tűzoltó zenekar, a mi nagy és kis ünnepeink e derék alkotó része, mely utóbbi időkben, jól kiképezve, igen élvezhető zenét ad. Megszóltak az öreg ágyuk is, melyek utóbbi időkben némaságra valának kárhoztatva, de e napon régi jogaikba visszahelyeztettek.

Reggel 9 óra tájban kezdett gyülekezni a közönség, az utcákat, tereket ellepte a nép, s az ablakok megteltek hölgy-közönséggel. A férfi rész legnagyobb része nemzeti kokárdákkal jelent meg, de a hölgyek közül is sokan viselték. A közönségre igen kellemesen hatott, hogy meggyünk főispánja, ki mióta valóságos belső titkos tanácsos lett, nem járt városunkban, valamint az alispán is megígérte az ünnepségen való megjelenést, kik a reggeli vonattal megérkezve, fél 10 órakor jelentek meg fényes díszmagyarban a tanácsháznál, hol ezalatt már a városi képviselő, különböző hatóságok, testületek, egyesületek s ipartársulat zászlóik alatt összegyülekeztek. Bartók Károly polgármester szintén díszmagyarban fogadta az érkező előkelő vendégeket s a közönség pedig viharos éljenzésekkel üdvözölte őket. Szóval a mi szeretet kegyelmes urunk és népszerű alispánunk fogadtatása rendkívül meleg és szívélyes volt s habár programmon kívül esett, igen szép bevezetésül szolgált a mai fényes ünnepségekhez.

Erre aztán megindult a menet a róm. kath. templomba. A menetett a tanuló ifjuság nyitotta meg, mely után a polgári dalkör és tűzoltó zenekar következett, mely indulókat játszott igen szépen. Ezután következett a hivatalos testületek élén a főispán, alispán és városi polgármester ékes díszmagyarban, kikhez csatlakozott a visszajövetelkor Jakab Rudolf törvényszéki elnök is szintén díszmagyarban. A négy díszruhás alak a nagy fekete ruhás tömeg élén rendkívül festői látványt nyújtott, s a mi polgári társadalmunkban, hol ilyen vajmi ritkán láthatunk — állandó érdeklődés tárgya volt s e napon a fényes katonai egyenruha sem részeseült a hölgyek részéről a szokásos méltatásban. A hivatalos testületek által képezett nagy csoportot végre az urak és hölgyek beláthatatlan tömege zárta be. Így vonult le a nagy menet a róm. kath. templomba, hol ekkor már minden zug el volt foglalva. Csak rendőri segéllyel lehetett egy néhány padot a hatóságok részére fenntartani, de a mindenható női hatalom még a rendőri hatalmat is leigázta, mert nem törődve a hatósági intézkedésekkel, vitélül benyomult a padokba s azt ünnepiesen birtokába vette, jelezvén, hogy a hölgyek a második ezer esztendőben sem lesznek mások, mint kik az első ezerben valának, t. i. nem fogják hagyni a maguk jussát. Így a később érkező tekintetes kir. törvényszék, mely itél elevenek és holtak felett — szépen állva marad. Különbözik nem nagy baj, ha a törvényszék egy nap ülést nem tarthat.

Az isteni tisztelet alatt a honvéd zászlóalj is katonailag tiszteleg. Trombitaharsogás, dobpergés és sortüzelés között folyt le a templomi szolgálat s midőn a khorusról felhangzott az „Isten áldd meg a magyart“, a közönség helyéről fellálva, mely meghalottággal énekelte együtt, s valahányszor enapon a himnusz itt-amott megzendült a közönség mind annyiszor felállt és együtt énekel.

Az egyházi czeremónia végeztével az ünneplő tömeg az előbbi sorrendben felvonult az ev. ref. egyházba, hol szintén isteni tisztelet volt.

Az ev. ref. egyházban.

A szép, tágas ev. ref. templom talán soha sem látott ekkora közönséget, mind e napon. Minden része a szó teljes értelmében zsufolva volt s a hölgy-közönség ép oly nagy számban volt képviselve, mint az urak. Székely János ev. ref. lelkész végezte az egyházi funkcióit, egy szép imával és egy lendületes prédikációval méltatván e nagy nap jelentőségét. Igen szép és megható volt az egyházi dalkör éneke, de legmegragadóbb vala azon magán dal, melyet Makkai Dániel énekező adott elő orgonakísérettel. A gyönyörű hangon, igazi mely érzéssel énekelte dal mélységes hatást gyakorolt a jelenvol-

takra s kevésbe mult, hogy a mi derék énekező-rünk — a szent helyre való tekintet nélkül — tapsot nem kapott. A szertartás végeztével a közönség a tanácsház dísztermébe vonult a díszközgyűlésre.

A díszközgyűlés.

A mi vén tanácstermünk, melyben évtizedek alatt sok hivatalos és nem hivatalos aktus folyt le, utóbbi időkben teljesen kirenoválva és felékesítve elég szép keretét szolgáltatott azon szindus képhez, melyet ez a közgyűlés nyújtott. A nagy zöld asztal élén, a külön fentartott díszhelyen a díszruhás előkelőségek, ugymint Potsa József val. belső titkos tanácsos, főispán, Gábor Péter alispán és Jakab Rudolf törvényszéki elnök foglaltak helyet, az előki székot pedig Bartók Károly polgármester foglalta el szintén ékes díszmagyarban. A zöld asztal mellett a tanács teljes számban s jobbról-balról az összes képviselő-testület és a különböző hatóságok tagjai helyezkedtek el, míg a kordonon kívül a közönség foglalt helyet.

Bartók Károly polgármester szívélyes szavakban üdvözölte a fő- és alispán urakat, kik szívesek valának megjelenésükkel a mai ünnepély fényét emelni, s az erre támadt viharos éljenzés csillapultával, a mai közgyűlést megnyitották nyilvánította s nagy hatás között mondotta el azon igazán gyönyörű beszédét, mely a mai közgyűlés egyetlen tárgyát képezte. A beszéd a székeltség igen rövid történetét s a város történelmi múltját tárgyalta rövid, de erős vonásokkal s általában igen alkalmas vala a székeltség hazafias büszkeség emelésére. A sok tapsal és éljenzéssel jutalmazott szónoklat befejeztével, egyhangulag elfogadtatt az indítvány, hogy ugy a beszéd, mint a mai nagy nap emléke jegyzőkönyvben megörökíttessék. Ezzel polgármester a gyűlést bezárta.

Ünnepség a szabad ég alatt.

Már az idő 12 óra felé feljárt, de a közönség a sok ünnepség által ki nem fáradva, nagy tömegben gyülekezett a piac közepén felállított emelvény körül, hol Török Andor, a mi kedvelt ifjú szónokunk egy hazafias beszédet volt tartandó. Az ég, ha borongós volt is, de nem mutatott semmi komoly szándékot, hogy megzavarja az ünnep ezen részét sem. Elhangzott a tűzoltó zenekar bevezető zenedarabja s ekkor fellépet az emelvényre díszmagyarban Török Andor, ki már rokonszenves megjelenésével előre megnyert magának minden szívet. Közel ¼ óráig beszélt a szónok s a mit beszélt, az gyújtott és lelkesített. Hazánk évezredes múltjának és dicsőségének kimagasló eseményei sok tudással, nagy műérzékkel s nem egy helyen igazi költői lelkesedéssel feldolgozva, mint egy bevégzett egész került a hallgatóság elébe, mely igazi áhitattal hallgatta az ifjú szónok folyékony, hévteljes előadását s többször viharos éljenzéssel mutatta ki, hogy egyes hatásos részlet megtalálta az egyenes utat a székeltség szívéhez. Mi is együtt lelkesültünk a közönséggel s most is indítva érezzük magunkat kimondani, hogy a mi kedves szónokunkra nagy jövő vár. A beszéd végeztével a közönség nagy része sietett gratulálni az ifjú szónoknak. Még az ev. ref. egyház dalköre énekelte szép összhanggal egy pár dalt s ezzel a mai ünnepség végett ért, hogy egy negyed óra múlva smét elkezdődjék.

A díszbejárd.

Délután 1 óra lehetett, míg az Unió-kertben összegyülekeztek azok, kik a díszbejárd részt óhajtottak venni. Körülbelül 50 terítéket foglaltak el a hatóságok képviselői. Megjelent a főispán, alispán, törvényszéki elnök, a városi tanács teljes számban, a képviselő-testület nagy részben, a bíróság, honvéd tiszti kar, tanítói testület s más hatóságok több tagja. Az első köszöntőt hatálykai Potsa József főispán valóságos belső titkos tanácsos mondotta a királyné és királynéja. Ezen szép és lendületes beszédet a közönség ősi kegyeleti szokás szerint felállva hallgatta végig és háromszorosan megélenezte. Ezután Kovács Dániel egy talpraesett, ügyesen összeállított beszédében a magyar kormányt elítélte. Dobay János, a helyi lap szerkesztője Potsa József főispán, val. belső titkos tanácsost köszöntötte fel, s az erre felhangzott viharos és szünni nem akaró éljenzé legteljesebb mértéke volt annak a mély tisztelet és szeretetnek, melylyel e város az ő főispánját körülvesszi. Ezután Kovács István emelt poharat, meleg hangon méltányolván azon mély, őszinte

rokonszenvet, melylyel e város közönsége Gábor Péter, a fiatal tetterős alispán iránt érzi, ki évek során közöttünk élt s elvülhetlen emlékeket hagyott maga után.

Ezen lelkes toaszt is viharos éljenzést keltett. Ekkor mély csend és általános figyelem között Potsa József főispán emelt poharat, szokott lebilincselő modorában fejtegetvén K.-Vásárhely város hivatását s a közel jövő köteleességeit s végül a magyar hazáért üritette poharát. Gábor Péter alispán K.-Vásárhely város polgármesterét köszöntö fel egy igen lelkes beszédben. Hajdó Ödön az igazságügyi tisztviselőként s nevezetesen Jakab Rudolf törvényszéki elnökért, Potsa József főispán Bartók Károly polgármesterért, majd meg a székeltség női testületét poharat. Ezen utóbbi toasztnál a közönség felállva kocizott poharat. Ezekben a hivatalos köszöntők véget érven, következett a nem hivatalosok egész sorozata egyesekért és testületekért. A kedélyes mulatság késő délután ért véget s ezzel a millenáris ünnepség, mely minden részletében gyönyörű és felemelő volt, befejeződött.

O.

Millenáris ünnepély.

Kovácsna, május 9.

A kovácsnai iskolák nagy érdeklődés mellett tartották meg az ezredéves ünnepet, s a legszebb egyetértéssel.

A községi fiu iskola növendékei a tanítói kar vezetése és négy nemzeti zászló alatt vonultak be d. e. 9 órakor az ev. ref. nagy templomba, mikor a különben is tágas templom zsufolásig volt tele érdeklődő közönséggel.

Az örömmünkségben részt vettek a községnek mindennemű lakói; a kir. járásbíró, a szolgabírói hivatal és az erkölcsei testületek; nagy számban volt képviselve különösen a szép nőnem.

A közs. fiu isk. széke és tanítókara, Kovácsna első birtokosa — Deák Domokos — nejét volt szerencsés megnyerni zászlóanyának; mellötte szerepeltek mint koszorúleányok: Csia Illuska, Deák Róza és Ida, Zsigmond Emmika és Beczö Szerena kisasszonyok, festőies magyar viseletben.

Az áll. leányiskola növendékei szintén a tanítói kar vezetése mellett egy nemzeti zászló alatt szép rendben vonultak az istenházba, nagyrészen magyaros öltözékben. A fiuk nemzeti vallszalagokkal és kokárdákkal díszítve tündököltek.

Mint feltűnő jelenséget nem hagyhatjuk említés nélkül, hogy a helybeli gör. kel. felekezeti iskola fiu- és leány növendékei Fortuna György segédlelkész és tanító — és Dobroz Miklós tanító vezetése alatt nagy lelkesedéssel vettek részt nemzeti ünnepünk örömeiben.

Több tarack-lövés elhangzása után megkezdődött az ünnepélynek templomi része.

Elsőben a gyülekezést énekelte. Ennek végével Demes Péter segédlelkész gyönyörűen átgondolt imát mondott — nagy hatással — a székeltség.

A polgári dalárda sikerülten énekelte Kölesy „Himnusz“-át. Következett ezután a zászlószentelés. A segédlelkész lélekemelő szöveget a szívekhez a kibontott zászlókra áldást kérő hazafias beszédével; minek végeztével a zászlóanyák a megszentelt zászlókat hazafias jelmondatok kíséretében megkoszorúzták és rá a közs. fiuiskola tanítókara s a s. lelkész quartettben énekeltek a „Nemzeti zászlót.“

Az ünnepély „templomi részének végeztével“ a közs. fiuiskola növendékei a kir. tanfelügyelő urhoz beterjesztett program szerint az iskolahelyiség tágas telkén e célra előre elkészített, fenyűfákkal díszített, pázsitos térré vonult nagy közönség kíséretében és „szorosan“ az „iskolai ünnepélyhez tartozó részét“ az ünnepségnek itt vitte koresztül a tanítói kar, a megjelent közönségnek gyakori nyilvánítása között, az alábbi programmal:

1. „Ima“ egy VI. oszt. növendék által. 2. A „Szózat“ első versét énekelte a polg. dalárda. 3. A „Szózat“ többi részét szavalta egy V. oszt. növendék. 4. „Ünnepi beszéd“ Nagy Sándor ig. tanító által. A beszéd a honfoglalás idejétől a legmagyarabb uralkodó, jeleni felséges királyunk alkotmányos uralkodásáig magában foglalta a történelmi neveze-

tesebb tényeket és uralkodók kimagasló személyeit és ezeknek térfelkötéseit. A beszéd szépen kidolgozott munka volt és teljes elismerésben részesült. 5. „Árpád atyánk,” duett, énekelték az iskola növendékei. 6. A „Honfoglalás” rövid történetét elmondotta egy V. oszt. növendék 7. „Nemzeti zászló alatt,” szavalta egy IV. o. növendék. 8. „Magyarország az én hazám” duett, énekelték az iskolás növendékek. 9. „Magyarország rövid leírása és a tórkép megköszoruzása” egy V. oszt. növendék által. 10. „Ezer év” egy IV. oszt. növendék által szavalva. 11. Válogatott hazafias költeményeket szavalt a III. oszt. 4 növendéke. 12. „Fogadalmak” előmondás után az iskola növendékei által.

Örömmel jegyezzük meg, hogy a román fiú-növendékek között a közs. fiú-iskola tanulói mellett képezvén sorfalat, ezek is fogadalmat tettek, hogy az ezeréves magyar hazát szeretni, s ha szükség, karral is védelmezni fogják.

13. Csia György isk. sz. ülnök záróbeszédet tartott, melyben kiemelte, hogy a felső a magyar király által megnyitott ország kiállítás a legméltóbb és legáltalánosabb ünnepe az ezredévnek. Szépen vázolta az isk. sz. elnök, hogy az ezredéves mult emlékére rendezett ország kiállítás bemutatja a nagy világunk tudományát művészetét és ipari nagyságát, csak a mezőgazdaság nincs kellőleg méltatva, a mely pedig egyedüli biztos alapja a magyar nemzet fennállásának; azonban remélni lehet és bizni várjuk, hogy a nemzeti erő tekintetben is mentől tovább, annál nagyobb eredményt tud felmutatni: smidőn a növendékeket arra serkentette, hogy a mezőgazdaságra is kellő gondot fordítsanak, az ünnepélyt bezártak nyilvánította, megköszönvén a román testvéreknek megleget részvételüket, s fölhíván az egész közönséget, hogy másnap 10-én, az ünnepség III-ik részében, a népünne-

pélyen is szíveskedjenek osztozkodni és mentől többben jelenjenek meg azon.

14. A polgári dalárda Barthali János közs. tanító és karmester vezetése alatt „Isten áld meg a magyart” hatásosan élénkkelvén, a nagy közönség meglegetedten oszlott szét.

Az áll. leányiskola az ünnepség II-ik részét is a templomban maradvá folytatta le és délután a tanítói kar vezetése alatt a szabadba kirándulást tettek aleánynövendékek.

a. y.

Ujdonságok.

— Milyen időt várhatunk? A központi meteorológiai intézet távirati értesítése szerint a legközelebbi napokban változás nem várható.

— Személyi hír. Pötsa József főispán, valóságos belső titkos tanácsos és Gábor Péter alispán a mult vasárnap reggel a millenáris ünnepélyre Kézdi-Vásárhelyre érkeztek, s a délutáni vonattal visszautaztak székelyükre.

— A kézdívásárhelyi-kantai róm. kath. elemi iskola hazánk ezeréves fennállásának emlékére folyó hó 17-én tartja ünnepélyét, a melyre az iskola előjárósága minden hazafit és honleányt tiszteltet meghív. Az ünnepély 8 órakor háladási Istentisztelettel kezdődik, a mely után a tanuló ifjuság a gym. o. előlra áttengedett helyiségébe vonul, a hol azután a 24 számból álló műsor adatik elő. Délután kedvező idő esetén kirándulás a „Csigolyás”-ba.

— Halálozás. Lapunk zártakor vesszük a hírt, hogy Turóczy Mózes kézdívásárhelyi tekintélyes polgár, 1848—49-iki szabadságharc vitéz tűzér századosa, ki Gábor Áron utasítása nyomán az ágyú öntést és löpor gyártást K.-Vásárhelyt vezette és intézte — f. hó 13-án hosszas szenvedés után meghalt. Áldás és béke poraira!

— Időjárásunk. A fagyos szentek megérkeztek s megkezdtek a maguk szokott hidegét. A magasabb hegyeken hó, a síkon pedig sok eső esett, mitől a légkör egészen lehűlt. Elég alapos okunk van fagytól tartani, különösen, ha az idő kiderül.

— A 16-kiállítás Háromszékmege jellegzetes jó anyagért kiáll. érmet kapott, Seps-Szent-György pedig két kis pejlóváért kiáll. érmet és 200 koronát, szürkőjéért kiáll. érmet és 100 koronát.

— Kassai Farkas Dániel, nyugalmazott honvéd tábornok, május hó 3-án elhalt rövid, nehéz szenvedés után Kolozsvárott, hol súlyos bajára enyhülést keresett.

— Katonai áthelyezés. Ó felső elrendelte Gyertyánfi Lajos nagyszabedi 23. honvéd gyalog ezredbeli őrnagynak áthelyezését a brassói 24. honvéd gyalog ezredhez és beosztását az ezred parancsnokságnál rendszeresített két törzstiszti hely egyikére.

— Elgázolt gyermek. Ferenczi Venczel ajnádi lakosnak egyetlen, négy éves fiacskáját május 4-én a Witsebnér vállalat szállításokocsija elgázolta s a gyermek azonnal szörnyet halt. Sokféle verzió kering az esemény lefolyásáról, melyek közül a legvalószínűbb az, hogy a vészett hajtás elől nem birt a kis fiú kellő időben elmenekülni, s így a ló leütötte s gyönyörű szőke fűrt kis fejét a kerék laposra nyomta. A tanúk vészkiáltására összefutott a nép faluból, mezőről, hogy a kocsi megfogja, de ez hajtott lóhalálban, míg végre egy fiatal székely lóra kapva, a menekülő után iramodott s Szépvízen utól is érven megállította, hol az utinuk siető esendőre a kocsi le is tartóztatták. A szegény szülők fájdalma, valóban megható, s a gondatlan kocsi és gazdája iránt az elkeseredés általános.

Szerkesztői üzenet.

A Nyiltterünkben folyó polemikát ezenl befejezettnek nyilvánítjuk s e tárgyban több nyilatkozatnak tört nem engedünk.

NYILTÉR*)

Kökössy Károly ügyvéd urnak
Helytt.

Ön újból viszketegekedik, hát ki-porolom.

Ha egy férfinak afférje van, kötelessége azt lovagias uton rendezni. Nekem is voltak, mint sok másnak. de azok ez uton lettek elintézve minden derogáló hatás nélkül, s mind-egyik oly alaptól került, mely nem becsületlenítő. Nyilatkozatának a) és c) pontjai alatt említett és kinagyított ügyeim lovagias uton rendeztettem, mit igazol az alábbi nyilatkozat; a b) és d) pontok alattiak hasonlóan s így ön megint a hazugság és rágal-mazás bűnébe esett. Hivatkozik tovább egy mindenki által tisztelt és közbecsülésben álló tanu, Elekes Béla kir. törvényszéki bíró arra s közli nyilatkozatát, mi által szintén impertinentiát követett el. Elekes Béla ur kezében levő levelében directe felhatalmazott ezek közlésére: Válaszom megjelenése után ön elment la-sára, órákon át könyörgött mignem csupán könyörületből, szánalomból, hogy magáról lerázhassa, tőle ön quasi kiero-szakolta azon nyilatkozatot. Elekes ur azért állította ezt ki, hogy ön azt csupán magánál megtarthassa, de határozottan kikötötte, hogy az hirlapilag közzé sommisetre se teheti s ezt ön becsületére fogadta! S mit tett ön? Beesület szavát megszegtte, mert kiadta s ezzel ismét gyalázatoságait tetézte! Ilyen fráterrel nem is kellenék szóba állanom, de hogy a t. közönségnek érett fotografiáját bemutassam, tények és valók ezek:

1. Önt, néhai Baricz Antal irnok, bottal saját elismerése szerint, sarkától feje bubjáig végig verte, az ütlegeket „férfiasan” eltűrte

s elégtételvétel nélkül zsebre rakta, bizonyíték rá a 3298—882 bf. sz. a. járásbírósaíratok,

2) Önt, Zayzon Lázár helyi ügyvéd ur, ezeltt pár évvel bírósági szobában arcátlan viselete folytán „uzsorás” stb. czimekkel tisztelte meg, ezt is csendes türelemmel zsebre vágta.

3. Ön, Kelemen Lajos tisztí ügyész ur részéről nyílt társaságban a rino-ceros-v-as-ta-g-b-ö-r-ü jelzőkkel megtraktálva lévén, ezeket is zsebre vágta;

4) Ön szemtelen kofáskodásai miatt... rugással lett megfenyegotve, ezt is zsebre vágta;

5. Ön, vagyonhajrázati bosszúból eredett és köztiszteltben álló sógor-asszonya sérelmére elkövetett rágal-mazásáért a helyi kir. járásbírósaí által f. év május 2-án 670—96 bf. sz. ítélettel vétkeinek nyilvánítván: 120 frt pénzbüntetésre ítéltetett.

6. Ön, a velem és uri családommal szemben elkövetett, éveken át üzött qualicálhatlan eljárásai, nem-telen üzemlei és legutóbbi esetben személyemre szórt s papira tett súlyos sértéséért, mert lovagias uton rendezni nem akarta, s ez utelöttem elzárva volt s mert gyáva módon megretírtál, de rágalmazni azért mert: becsületszavamra való hivatkozással nyílt utezán — megszólítás — s a sértő kifejezés előre bocsátása után szemközt felpofoztam. És mindezeket ön kifogásolja, de azért az arczelesapást elismeri; papiron lovagiaszkodik, ámit, mert locomotivval se lehetne az illó helyre kiállítani.

7. Önnél, ugy látszik különbséget tesz az, hogy előlről vagy hátulról pofozzák meg, mert erre vall egész hamis védekezése?

8. Önt egy kőfaragó mester, mert munkadíját elhuzta, piaczon többek hallatára „csaló”-nak is összszidta. Hát ki érintkezik a söpredékkal?

Ezek és sok más előadható és bizonyítható tényeiből azon

egyedüli helyes eredményre kell helyezkednünk, hogy ön, ki a súlyos ütlegeket és sérelmeket csak nyelni tudja, mint rossz ló az ostort: se engem, se más lovagias utra terelhető módon sérteni nem tud, arra nem képes, ha csak patentet nem nyer!

Ön, urí emberek előtt ez ügyből kifolyólag azon nyilatkozatot is tette: „hogy Gyula (már én) jó ember, de a segédei általa össze akartak vagdaltatni s ezért nem montem ki.” Mi ez? Facta loquuntur. Itt rendezett gondolatmenetről, a z előzmények szerint, nem lehet szó, mert én akartam meggyalázni és nem segédeim, kik rábizott kötelemeknek híven megfeleltek. Azért tettem, azért kellett vég-ső eszközökhöz nyulnom, hogy ez által alkalmat adjak arra, mit előzőleg megtagadott, hogy t. i. elégtételadás-ra kötelezzem, mit szintén elmulasztott. Ezek után azt látom, hogy ön ugy látszik nagy mérvű paralysis progressivában van, vagy viszketegekési mániában szenved és így igazán beteg ember, kitől tartózkodni: óvatosság. Piézákat kell tenni a nyakára, mint tottek, hát-ha ez a rágalmazási mániából ki-gyógyítja?

Ön engem merészelt bírósághoz intézett periratában — mint perbeli képviselő — saját szemé-lyében ártatlanul súlyosan megsér-teni, a nélkül, hogy én egy árva szó-val csak bántottam is volna, mivel hivatásával is visszaélt; megindítot-ta a hajszát ellenem féltékenyen ör-zött becsületes nevem és tisztességem ellen vakmerő módon törni nem áta-lotta, megzavarni mert békés fog-lalkozásomban s igyekezett a közön-ség előtt hazug módon befekteteni. Hát bírhat-e ember oly krisztusi tü-relemmel, hogy eme vakondok mun-kaí tétlenül nézze? A társadalomnak követelményei vannak, azokat be kell tartani s gyáva az az ember, ki becsületén rést törni enged! Ön kihi-vott engem, hírlapra vitte gyalázatát,

hát e merényletet el nem viselhettem s ha énjét nem becsülve tüzzel-ját-szott, látja-e a tűz égette meg önt oly mérvben, hogy az abból kapott sebekből vajmi nehezen fog feltámad-hatni, hát: „nyugodjék békében!”

Én elhantoltam, mert nem nyu-godott!!!

Kézdi-Vásárhelyen, 1896. május 12-én.

Dr. Szacsavay Gyula,
ügyvéd.

Nyilatkozat.

Alattírtak kinyilatkoztatjuk, hogy mi Kökösi Károly ügyvéd urat nem hatalmaztuk fel arra, hogy a köztünk és Dr. Szacsavay Gyula ur között fen-forgott becsületbeli ügyeket saját védelmére felhasználja. Ezen ügyek annak idejében tisztességesen befejez-tettek s nekünk nincs okunk Dr. Szacsavay Gyula urat, kinek velünk szemben bevégeztelen ügye egyál-talában nincs — bárkinek kiszolgál-tatni.

K.-Vásárhelyt, 1896. május 12.

Ifj. Kovács János.
Benkő Lajos.

Richter-féle Horgony-Pain-Expeller
Liniment. Capsici comp.

Ezen birmeves háziaszer ellenállt az idő megpróbáltatásának, mert már több mint 25 év óta megvizsgált, fájdalomcsillapító, bedörzsléstől alkalmasított küszvényű, csúszal, tagzág, gátasál és megfűtésnél és az orvosok által bebizonyosított, s mindig gyakorlalommal rendelkező. A valódi Horgony-Pain-Expeller gyárat Horgony-Liniment énevezés alatt nem titkos szer, hanem igazi népszerű házaszer, melynek egy házárdelemben sem kellene hiányozni. 40 kr., 70 kr. és 1 frt. üvegekben ártan minden minden gyógyszerárán készí-tés van; forrást: Török József gyógyszerész Budapest. Bevizsgálás alkalmával igen óvatosan legyünk. Ki nem akar megkardosodni, az minden egyes üvegét „Horgony”-védjeggyel nékél mint nem valódi utasítsa vissza.

Richter F. Ad. és társai, akik is kir. elmeri állított, Budapest (Horgony).

*) E rovat alatt közöltekért nem vállal felelősséget a szerk.

FEHÉR A. ADOLF
bőr- és czipő-felsőrészek gyári raktára
nagyban és kicsinyben
BUDAPEST,
VII., Kerepesi-ut. 49.
Nagy raktár mindennemű
bőrök,
czipész-kellékek
és saját készítményű
czipő-felsőrészekből.

Nagy képes árjegyzékem most jelent meg, melyet kívánatra bérmentve küldök, égszersmind mindazon a kiállítás alkalmával feljövendő czipész és csizmadia-mestereknek ajánlom bőrkészítményeik megtekintésére. Megrendelések postán és vasúton csakis utánvét mellett azonnal eszközölhetnek.
57 7-10

FABRITIUS TESTVÉREK
rézárú és gőzkazángyára
Nagy-Szebenben.

Ajánlják magukat a t. cz. szeszgyár tulajdonosok következők szállítására, u. m.

Rézből készült lepároló készülékek és azok egyes alkatrészei, u. m. főzőkazánok, rectifikátor, tányérok, hűtők, rézesövek, sárgarézcsap és szelepek; továbbá:

Gőzkazánok jónak talált rendszer szerint és legjobb aczéllemezéből készítve.

Tengeri és burgonya gőzölők (Dampfer),

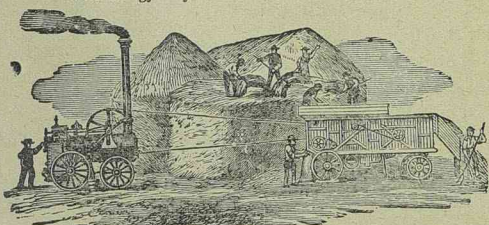
Szesz- és vitzartányok, gőzgépek és szivattyúk,

Vasból készült legujabb rendszerű keverő és hűtő készülékek.

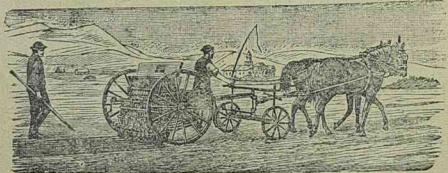
Mindennemű javításokat gyorsan és jutányos árban elvállalnak.

33 11-12

Clayton & Shuttleworth
mezőgazdasági gépgyárosok © Budapest Václai-körút 63. sz.
által a legjutányosabb árak mellett ajánlatnak:

Locomobil és gőzcseplőgép-készletek 2 1/2 egész 12 lóerőig, továbbá járgány-cseplőgépek, tisztító-rosták, konkolyozók, kaszáló- és aratógépek, boronák, szénagyújtók.

"COLUMBIA" legjobb sorvetőgépek, szecskavágók, répavágók, kukorica-morzsolók, darálók, őrő-malmok.

Egytetemes aczel-ekék
és minden egyéb

2 és 3 vasú ekék
gazdasági gépek.

Részletes árjegyzékét kívánatra ingyen és bérmentve küldetnek.

HANKÓ ÉS HORGÁSZ

ÁSVÁNYVIZEK.

„Hankó“ megfelel a Karlsbadi híres vizeknek s bátran nevezhető magyar Karlsbadinak. Ennek használatára mindenféle gyomor-bélbaj és aranyeres bántalmak biztosan gyógyulnak.

„Horgász“ összetétele ugyanaz, mint a világhírű Gleichenbergi. Kitűnő hatása fényesen bebizonyult gége-, tüdőbajoknál és enyhébb gyomorhajoknál. A „Horgász“ viz mint **kitűnő borvíz** borral is igen jól élvezhető. Ennek élvezete mellett hosszabb mulatság után is kellemetlen érzése, főfájása nincs az embernek.

Kizárólagos főraktár:

IFJ. JANCsó MÓZES

nyomdatulajdonosnál

Kézdi-Vásárhelyt.

SCHISSER PÁL

első nagy kárpitos-butor-raktárában

Kézdi-Vásárhelyt

nagy választékban kaphatók a legszolidabban munkált **ruganyos szalon-butorok** minden minőségben. Teljes garnitúrák: egy kanapé, 6 drb karosszék 100 ftól feljebb, ezenkívül mindenféle **divány ottománok**, faragott, tömören hajlított **faszékek**, és **függöny-tartók tükrök**, **toilet-asztalok**, **lőszőr** és tengerifü **matracok**, és **sodronyágybetétek** galvanizált sodronyból, tömör fakerettel és vasalással, egy nagy ágyra darabja 9 ft.

Az üzethelyiség a kaszinó-épület földszintjén van.

Az anyakönyvvezetők részére előírt nádszékek és diványok jutányos áron kaphatók.

761 szám. 1896. tlvvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A kovásznai kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy idősb Jakab István végrehajtónak Nagy Antal végrehajtást szenvedett elleni végrehajtási ügyében Czipa Baláznak 756 ft 16 kr tőkekövetelés s járuléka felhajtása iránti a közdivasárhelyi kir. törvényszék a kovásznai kir. járásbírósa területén levő Imecsfalva község határában fekvő az imecsfalvi 56. számú tjkvben A + a. foglalt alábbi ingatlanokból Nagy Antal illetőségére és pedig a 963. hrsz. ingatlanbóli jutalékára 49 ft, az 1113. hrsz. ingatlanbóli jutalékára 207 ft, az 1986. hrsz. ingatlanbóli jutalékára 16 ft és a 136/1 136/2 és 137. hrsz. ingatlanbóli jutalékára 449 ft, összesen 721 ftban az újabb árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1896 évi június hó 1-8 napján délelőtti 9 órakor Imecsfalva község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10-százalékát készpénzben, vagy az 1881 LX. t. cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8 §-ában, kijelölt óvadékképes érték papírban kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság.
Kelt Kovásznán, 1896. évi február hó 15-ik napján.

Csia Béla
kir. aljbíró.

Hirdetések

olcsó áron
felvétetnek.

Ny. Ifj. Jancsó Mózesnél Kézdi-Vásárhelyt.